

Titel: Kapitel XXXI.

Citation: "Kapitel XXXI.", i *1901/1902: Bemærkninger til lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r10-shoot-chptrd1e23926.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1901/1902: Bemærkninger til lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XXXI.

Fuldbyrdelse af Domme, der lyde paa Udredelse af Penge.

Reglerne i nærværende Kapitel hvile paa den, ogsaa i den gældende Ret anerkendte Grundtanke, at Domhaveren som Regel skal have Adgang til at søge Fyldestgørelse i samtlige Domfældtes alt erhvervede Formuerettigheder, for saa vidt ikke en tvungen Indtrædelse i disse er udelukket ved det paagældende Retsforholds særlige Beskaffenhed eller ved særlig Lovregel medens Domhaveren derimod ikke har Adgang til at søge Fyldestgørelse ved at lægge Beslag paa Domfældtes Arbejdskraft eller

spalte2869

Erhvervsevne i øvrigt, saa lidt som til at underkaste ham Gælds fængsel. Derhos er med de i §§ 350, 403 og 404 indeholdte Undtagelser üdlæget altid et Udlæg til Forauktionering.

Da Kapitlets Indhold i Hovedsagen kun er en Kodifikation af den gældende Ret, skal der med Hensyn til de enkelte Paragrafer kun bemærkes følgende:

§ 348.

I Forbindelse med 1ste Stykke kan mærkes Reglen i Udkast til Lov om Retsafgifter § 22, hvorefter Retsafgift for Ud læget kun bliver at erlægge, for saa vidt der er tilstrækkeligt Gods til dets Dækning, efter at Rekvirentens Krav er sikret.

Med Hensyn til 2det Stykke, der selvfølgelig kun angaar den juridiske Konsulents Honorar for selve Eksekutionsforretningen, kan henvises til de alm. Bemærkninger oven for ved 4de Afsnit ad 8.

§ 350.

Grundene til, at det tidligere Forslags § 461 er udeladt, medens paa den anden Side nærværende Paragraf er udvidet til at omfatte alle Arter af Brugsrettigheder over faste Ejendomme, altsaa ogsaa saadanne, der tilkomme Majorats- og Fideikommissbesiddere, Beneficiariere etc., ere angivne oven for (alm. Bemærkninger ved 4de Afsnit ad 9). Den gældende Ret indeholder — bortset fra de om specielle Forhold givne Bestemmelser i D. L. 5—7—9 og Amtstueforordning 8de Juli 1840 § 20 — ikke nogen Anvisning paa, hvorledes der skal forholdes med den nærmere Gennemførelse af den her omhandlede Art af Eksekution, og det maa derfor anses for Rekvirentens Sag selv at træffe alle til Brugsrettens Udøvelse fornødne Foranstaltninger, om end med Pligt til at aflægge Regnskab til Domfældte. Da denne Ordning imidlertid let kan føre til Misbrug, og i alt Fald kan give Anledning til megen Tvivl og Strid til Besvær for begge Parter, giver Udkastet (jfr. § 354) nærmere Regler for Fremgangsmaaden, Ansvar etc. ved denne Art af Udlæg.

Det kan i øvrigt med Hensyn til Adgangen til overhovedet at gøre Udlæg i Brugsrettigheder — i Overensstemmelse med Motiverne til det tidligere Udkast — bemærkes, at hvor Brugsretten ligefrem kan overdrages til andre, jfr. Lov om Bøndergaardes Bortforpagtning af 25de Juni 1870 § 3, vil Udlejer selv selvfølgelig ikke kunne modsætte sig, at Lejetagerens Kreditorer lade sig give Udlæg til Forauktionering i Brugsretten, hvis de fore-

trække denne Fremgangsmaade. Jævnlig vil Forholdet imidlertid være det, at Brugs- rettigheden paa den ene Side ikke er lige frem overdragelig, medens det dog paa den anden Side ikke er udelukket, at en Ud- øvelse af Rettigheden i større eller mindre Udstrækning kan foregaa ved andre end Lejetageren selv. I disse Tilfælde vil da den i § 350, jfr. § 354, omhandlede Ekse- kutionsmaade være den eneste Vej, ad hvilken Lejetagerens Kreditorer kunne søge Fyldestgørelse i Brugsrettigheden.

Hvis endelig Brugsrettigheden er stiftet saaledes, at den hverken helt eller delvis kan udøves af andre end Brugeren selv, vil al Eksekution deri være udelukket.

Hvad særlig Majorater o. lign. angaar, skal endnu bemærkes, at Udkastet ikke ved Reglen i § 350 paatænker at gøre nogen Begrænsning i den Beføjelse, der efter gældende Eet tilkommer Lenskontrollen til at sætte Majorater under Administration og derved udelukke Separatforfølgning.

§351

Naar der i 3die Punktum tales om Ud- læg i „Indtægterne af faste Ejendomme“, tænkes der herved paa Udlæg i de Ind- tægter, der kunne falde, indtil Tvangs- auktion kan finde Sted.

§ 353.

Som en Sammenligning med Plakat 24de Maj 1843 vil vise, og som det i øv- rigt nærmere er paapeget i Motiverne til det tidligere Udkast (S. 198), afviger den i Paragrafens 3die Stykke indeholdte Regel paa nogle Punkter fra den gældende Ret.

§§ 355 og 356.

§ 355 er ganske overensstemmende med Konkurslovens § 160. Ligeledes er § 356, 1ste Stykke, stemmende med den gældende Eet, hvorimod 2det Stykke for saa vidt er nyt, som den deri indeholdte Regel hidtil ikke har været udtrykkelig udtalt.

§ 357.

Medens selve den Omstændighed, at en Fordring er betinget eller ikke endnu er forfalden, ikke i Almindelighed hindrer, at der gøres Udlæg i den (jfr. Paragrafens 2det Stykke, kan en særlig Hindring for Udlæg i Fordringer fremkomme dels i Kraft af den med Konkurslovens § 161 stemmende Regel i 3die Stykke, dels i Kraft af det i § 358 udtalte Princip, om hvis Anvendelse ogsaa med Hensyn til Fordringer der yderligere findes en Forud- sætning i § 361.

Om den ny indsatte Regel i § 357, 2det Stykke, 2det Punktum, er oven for (alm. Bemærkn. ved 4de Afsnit ad 10) gjort fornøden Bemærkning.

§ 359.

Adgangen til Udlæg i ikke forfalden Løn vil i Almindelighed være afskaaren ved den i § 357, 3die Stykke, givne Regel om visse gensidige bebyrdende Kontrakter. Imidlertid kan det med Hensyn til de Lønninger, der ere tillagte Indehavere af Embeder og andre offentlige Stillinger, være tvivlsomt, om saadanne kunne betragtes som Led i et almindeligt, gensidig bebyrdende Kontraktsforhold, og der er derfor i nærværende Paragraf givet en udtrykkelig Regel, hvorefter saadanne Lønninger lige saavel som anden Løn for personligt Arbejde ere undtagne fra Udlæg, saa længe de ikke ere forfaldne.

§ 360.

De under Nr. 2—4 anførte Undtagelser findes ikke i den gældende Ret, men ere med en enkelt Udvidelse optagne efter det tidligere Forslag. Undtagelsen under Nr. 6 er optagen efter Søløvens §§ 69 og 76.